

ИВАН КОЗЛОВ

ПЛАЧЪТ НА ЯРОСЛАВНА

Превод от руски: Василка Хинкова, —

chitanka.info

Не кукувица във гората
кукува чак от ранина,
в Путивъл плаче Ярославна
сама на градската стена:

„Ще напусна аз гората,
Дунава ще пресека,
да си натопя ръката
в бистрата Каял-река.
Ще достигна аз до стана,
дето бой кипя в степта,
княжеската люта рана
да измия със вода.“

В Путивъл плаче Ярославна
в зори на градската стена:

„Ветре, ветре, над полето
за какво ли ти шумиш?
Черни облаци в небето
за какво ли ти кълбиш?
За какво ли ти водите
на реката набразди
и на княза във войските
ханските стрели прати?“

В Путивъл плаче Ярославна
в зори на градската стена:

„Тясно ли ти бе да вееш
там във чуждата страна,
че долитна тук да рееш
бели корабни платна?
Ужас за какво вселяваш
на народа в участта,

по ковил-трева развяваш
на сърцето радостта?“

В Путивъл плаче Ярославна
в зори на градската стена:

„Днепре славен, ти скалите
на половците срути,
за да може над вълните
моят княз да полети.
Не гони вълни игриво,
плавно ти носи вода,
моят Святослав по тебе
да достигне Рус света.“

В Путивъл плаче Ярославна
и зори на градската стена:

„Днепре, нека жив се върне
при любимата жена,
миг по-скоро да обгърне
силните му рамена.
Стига е във страх живяла,
нека мъката ѝ спре,
че сълзи е тя проляла
колкото едно море.“

В Путивъл плаче Ярославна
в зори на градската стена:

„Слънце прелестно и знойно,
ти над всички ни блестиш,
но защо в полето бойно
моя Святослав мориш?
Лъковете на войската
за какво изпепели,
та отпаса от бедрата

тя колчана със стрели?“

*В Путивъл тихо Ярославна
напусна градската стена.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.